

Суштина кампање против Брежита састојала се у следећем: „Без ЕУ, Британија је мала, слаба, бедна, немоћна, сиромашна и вероватно ће се распарчати“. Можда такав колонизаторски приступ има ефекта на Балкану и Источној Европи, али код гордых Британаца је дефинитивно изазвао контраефекат.

Све је тог 23. јуна изгледало као још једна суморна ноћ за слободарски свет из које као победник поново излази глобални естабилшмент и светска финансијска олигархија. Током дана у којем се одржавао референдум, појавило се више „излазних анкета“, урађених испред гласачких места, које су показивале да опција за останак има прилично убедљиву предност над опцијом за излазак из ЕУ.

Коначно, око 11 сати увече, за када је Би-Би-Си најавио да ће објавити прве прелиминарне резултате, појавила се излазна анкета компаније YouGov, према којој је опција за останак у ЕУ добила 52 %, наспрам 48 % гласова за излазак. Убрзо су сви медији, укључујући српски јавни сервис, почели да баратују овим податком, као „прелиминарним резултатом“ референдума. Да ствар иде у правцу останка изгледало је након првог обраћања Најцела Фаража, у којем је изјавио да „према досадашњим подацима, опција за останак танко води“. Убрзо почиње еуфорија либералних про-ЕУ кругова, а хит на Твитеру је постао хештег #SuggestAJobForFarage (предложи посао за Фаража), алудирајући на то како је лидеру Странке за независност Британије, након неуспеха на референдуму, остало да тражи нови посао ван политике.

До 1 час иза поноћи, када већина људи већ иде на спавање, појавила се и анкета ИПСОС-а (који изгледа не мешетари само по Србији и Црној Гори), према којој је победа „останка“ над „изласком“ била још убедљивија (54:46), као и први резултати из Шкотске, по којима је опција за останак добила 65 % гласова.

Међутим, тада почињу да се појављују први резултати пребројаних гласова из енглеских градова, према којима је „Брегзит“ био у значајној предности. Како су нови резултати пристизали, славље европејаца је полако престајало, а до зоре је постало јасно да је Сунце свануло у новој – независној Британији и новој Европи.

У успех Брегзита, да будемо искрени, ретко ко је веровао. Поборници ЕУ су били убеђени да ће „здрав разум победити“, док су евроскептици и противници бриселске бирократије, међу које спадају и читаоци, аутори и модератори НСПМ, углавном веровали да „западни центри моћи све држе строго под контролом“ и да неће дозволити нешто што би нанело штету њиховим политичким и финансијским интересима.

И једни и други су на крају погрешили, пре свега јер су потценили и игнорисали, за многе већ помало заборављен и отписан фактор – демократију, која у свом парламентарно-монархистичком облику, заиста постоји и, уз све слабости, функционише у Великој Британији. Демократија је пре свега била присутна у најважнијој сфери политичког живота сваке заједнице– медијима. За обе стране је био обезбеђен релативно равноправан медијски третман на водећим државним телевизијама и довољно простора да изнесу аргументе за свој став, макар на ову тему. Таква демократичност у сфери медија била би незамислива у већини европских земаља, а поготово у данашњој "напредној" Србији.

Демократија се вратила и осветила онима који су је годинама игнорисали, газили и понижавали. Баш као што су се са демократијом вратили и осветили милиони оних малих и „невидљивих“ људи из енглеске унутрашњости, систематски игнорисаних од стране

сопствене и бриселске елите.

Други фактор који је вероватно одлучујуће утицао на успех Брегзита јесте кампања његових опонената, односно њихови „аргументи“ које су истицали као разлог зашто Британија треба да остане у Европској унији. У почетку су то биле само претње финансијским и економским реперкусијама у случају изласка, које су такође код просечних Британаца могле да изазову револт и инат. Како се референдум ближио, а нервоза расла, поборници „останка“, су све више наступали за позиције уцењивача, који гази и ниподаштава британски суверентитет – „Британија без ЕУ је немоћна и неће имати никаквог утицаја у савременом свету“, говорио је пре две недеље чувени англосаксонски историчар, Нил Фергусон, превиђајући какве емоције таква реторика може да изазове код обичног Британца.

„Ако изађе из ЕУ, Британија ће од „Велике“ постати „мала““, говорио је 2014. француски министар спољних послова Лоран Фабијус, а у том духу се водио добар део кампање за „римејн“, па је и Дејвид Камерон упозорио да ће у случају брегзита од „Велике Британије остати мала Енглеска“.

The New York Times

From Great Britain to Little England

INDEPENDENT

News Voices Culture Lifestyle Tech Sport US election

News > UK > UK Politics

EU referendum: Clegg warns Brexit will leave Britain with 'no empire, no Union and no special relationship' with US

Oliver Wright Political Editor | @oliver_wright | Wednesday 20 April 2016 | 309 comments

Oliver Wright Political Editor | @oliver_wright | Wednesday 20 April 2016 | 309 comments

